

Graham E. Fuhler: Několik tvrdých prognóz o stavu po pádu Ukrajiny

- CZ24 News | 24. září 2022

UKRAJINA/RUSKO/USA: Analýza dlouholetého amerického TOP zpravodajského činitele, který byl náměstkem předsedy Národní zpravodajské rady CIA a odpovědný za globální zpravodajské prognózy.

Za všechny roky studené války nikdy nezaznamenal tak extrémní Rusofobii a v takovém bezprecedentním rozsahu jak se vidí dnes.

Válka na Ukrajině se táhne už dost dlouho na to, aby se odhalily určité souvislosti.

Za prvé, jsou zde dvě základní okolnosti:

1. **Putina je možné odsuzovat** za rozpoutání této války – stejně jako prakticky každého vůdce, který kdy zahájil jakoukoli válku. Putina je možno označit za válečného zločince – ostatně je v dobré společnosti s Georgem W. Bushem, který má na svědomí mnohem více lidí než Vladimír Putin.

2. **Odsouzení právem náleží USA (NATO)**, které záměrně vyprovokovaly válku s Ruskem tím, že navzdory opakovaným upozorněním Moskvy ohledně překročení červených linií neúprosně tlačily svou nepřátelskou vojenskou organizaci až k branám Ruska. K této válce nemuselo dojít, kdyby byla přijata ukrajinská neutralita á la Finsko a Rakousko. Místo toho Washington vyzval k jasné ruské porážce.

Jak se válka bude chýlit ke konci, kam se věci posunou?

Navzdory triumfálním prohlášením Washingtonu Rusko válku vyhrává, Ukrajina válku prohrává.

O případných dlouhodobějších škodách pro Rusko lze diskutovat.

Americké sankce proti Rusku se ukázaly být mnohem ničivější pro Evropu než pro Rusko. Globální ekonomika se zpomalila a mnoho rozvojových zemí čelí vážnému nedostatku potravin a riziku rozsáhlého hladomoru.

V evropské fasádě takzvané „jednota NATO“ se již objevily hluboké trhliny. Západní Evropa bude stále více litovat dne, kdy slepě následovala amerického krysaře ve válce proti Rusku. **Ve skutečnosti se nejedná o ukrajinsko-ruskou válku, ale o americko-ruskou válku** probíhající v rámci projektu zástupné války do posledního Ukrajince.

Navzdory optimistickým prohlášením může být NATO, kterté nakonec ve výsledku bude oslabeno.

Západoevropané budou dlouho a velmi pečlivě přemýšlet o smysluplnosti a vysokých nákladech za vyvolání dlouhodobé a hlubší konfrontace s Ruskem nebo jinými „konkurenty“ USA.

Evropa se dříve či později vrátí k nákupu levného ruského plynu a ropy. Je to dáno tím, že Rusko leží na prahu Evropy, tím je dán logicky přirozený ekonomický vztah s Ruskem, který bude mít nakonec zdrcující vliv na jejich rozhodování.

Evropa již vnímá USA jako upadající imperium s nevyzpytatelnou a pokryteckou zahraničněpolitickou „vizí“, která vychází ze **zoufalé potřeby zachování „AMERICKÉHO VŮDCOVSTVÍ“ ve světě.**

Americká odhodlanost jít do války za tímto účelem je pro ostatní čím dál víc nebezpečnější.

Washington dal také jasně najevo, že se Evropa musí přihlásit k „ideologickému“ tažení i proti Číně v jakémsi **protežovaném boji „demokracie proti autoritářství“**. Pokud se však jedná o něco jiného, pak jde pouze o klasický boj o moc na celém světě.

A ještě méně si Evropa může dovolit jít do konfrontace s Čínou, kterou považuje za „hrozbu“ Washington, ale která je pro mnoho evropských států a většinu světa nedůvěryhodná.

Čínská iniciativa Pás a stezka (= Nová hedvábná stezka) je pravděpodobně nejambicióznějším hospodářským a geopolitickým projektem ve světové historii. Již nyní spojují Čínu s Evropou železnice a mořské trasy. Vyloučení Evropy z projektu Pás a stezka ji přijde velmi draho. Všimněte si, že projekt Pás a stezka vede přímo přes Rusko. Není tedy možné, aby Evropa zavřela své dveře Rusku a zároveň si chtěla zachovat přístup k tomuto euroasijskému megaprojektu. Evropa, která vnímá USA jako zemi v rozkladu, tak má jen malou motivaci přidat se k boji proti Číně. Konec války na Ukrajině přinese Evropě vážné přehodnocení výhod podpory zoufalé snahy Washingtonu udržet si globální hegemonii.

Evropa bude čelit rostoucí krizi identity při určování své budoucí globální role. Západoevropané jsou znechuceni podřízeností vůči 75 let trvající americké nadvládě v evropské zahraniční politice. Právě teď NATO určuje evropskou zahraniční politiku a Evropa se stále nepochopitelně bojí prosadit svůj nezávislý hlas. Jak dlouho to bude trvat?

Nyní vidíme, jak masivní americké sankce proti Rusku, včetně konfiskace ruských finančních prostředků v západních bankách, nutí většinu světa, aby pečlivě přehodnotila opodstatněnost toho, aby se do budoucna zcela spoléhala na americký dolar.

Na pořadu dne je již diverzifikace mezinárodních ekonomických nástrojů, která jen oslabí kdysi dominantní ekonomické postavení Washingtonu a jeho dosavadní jednostranné vyzbrojování dolarem.

Západní media - dovoleno zpívat pouze dle stejného zpěvníku

Jedním z nejznepokojivějších rysů tohoto americko-ruského boje na Ukrajině je **naprostá korupce nezávislých médií**. Washington vskutku na plné čáře vyhrál informační a propagandistickou válku, když zařídil, aby všechna západní média zpívala podle stejného zpěvníku a jednostranně prezentovala válku na Ukrajině.

Západ ještě nikdy nebyl svědkem tak rozsáhlé a ideologicky vnucované geopolitické propagandě, jak je dnes vedena v Evropě. Na druhou stranu nelze samozřejmě věřit zcela ani ruskému tisku.

Na pozadí **zuřivé protiruské propagandy**, jakou jsem nezažil ani v nejhorších dobách studené války, musí seriózní analytici v těchto dnech proniknout hluboko do problematiky, aby získali objektivní pohled na to, co se vlastně na Ukrajině děje.

Kéž by tato dominance amerických médií, která **potírají téměř všechny alternativní názory**, byla pouhým omylem způsobeným událostmi na Ukrajině. Evropské elity si však možná pomalu začínají uvědomovat, že se nechaly vtlačit do pozice naprosté „jednomyslnosti“; a na fasádě „jednoty EU a NATO“ se již začínají objevovat trhliny.

Nebezpečnějším důsledkem však je, že s tím, jak se blížíme k budoucím globálním krizím, **skutečný**

nezávislý svobodný tisk do značné míry mizí a dostává se do rukou médií ovládaných korporacemi, která jsou blízká politickým kruhům, a nyní je posilují elektronická sociální média, která manipulují s informacemi ve svůj prospěch.

S tím, jak se dostáváme do předvídatelně větší a nebezpečnější krize nestability v důsledku globálního oteplování, přílivu uprchlíků, přírodních katastrof a pravděpodobně i nových pandemií, se přísná státní a korporátní nadvláda západních médií stává pro budoucnost demokracie skutečně velmi nebezpečnou. Alternativní názory o Ukrajině dnes již neslyšíme.

A konečně, geopolitický potenciál Ruska se nyní velmi pravděpodobně rozhodujícím způsobem přiklonil k Eurasii. Rusové se po staletí snažili být přijati v rámci Evropy, ale byli důsledně drženi na distanc. Západ nebude diskutovat o nové strategické a bezpečnostní architektuře. Jednostranný a nekritický postoj západu ke krizi na Ukrajině tento trend pouze posílila.

Nová geopolitická architektura světa - konec éry levných surovin pro Evropu

Ruské elity nyní již nemají alternativu k tomu, aby se smířily s tím, že jejich ekonomická budoucnost leží v Tichomoří, kde Vladivostok leží jen jednu nebo dvě hodiny letu od obrovských ekonomik Pekingu, Tokia a Soulu. Čína a Rusko se nyní rozhodně začaly stále těsněji sbližovat právě ze společného zájmu blokovat neomezenou svobodu jednostranných vojenských a ekonomických intervencí USA po celém světě. Že by USA mohly rozdělit Ruskem a Čínou vyvolanou spolupráci, je fantazírování. Rusko má vědeckou genialitu, hojnost energie, bohatství vzácných nerostů a kovů, zatímco globální oteplování zvýší zemědělský potenciál Sibiře. Čína, podobně jako Evropa, má kapitál, trhy a pracovní sílu, aby přispěla k tomu, co se stane přirozeným partnerstvím v celé Eurasii.

Je smutné, že téměř všechna očekávání Washingtonu ohledně této války se ukazují jako mylná. Je možné, že Západ bude na tento okamžik zpětně pohlížet jako na poslední varovný argument proti tomu, aby se Washington v rámci své snahy o globální dominanci pouštěl do stále nových a nebezpečnějších a škodlivějších konfrontací s Eurasií. A většina zbytku světa - Latinská Amerika, Indie, Blízký východ a Afrika - v této v podstatě americké válce proti Rusku nachází jen málo národních zájmů.

AUTOR: Graham E. Fuhler

[Zdroj](#)

Překlad: zvedavec.news